

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

9. In funere cuiusdam amici, subita morte per impios milites occisi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

decurbati sunt in exterminium æternum) cadit ille, qui de Clero & Sacerdotio male moritur, maiori- que est supplicio afflicendus. Propterea monebat Sacerdotes S. Bernardus his verbis: *Cæleste tenes of- ficium, Angelus Domini exercituum es, tanquam Angelus aut eligem, aut reprobaris. Inventa in An- gelo prorsus, & districtius iudicetur necesse est, & inexcusabilis quam humana.* Hæc ille.

Certe de Sacerdotibus verum est, quod si pur- gatorijs addicantur flammis, fore acriter purgan- do, vt nulla in eis sit scoria, quia illis tunc illud conuenit: *Purgabit filios Levi, & colabit eos quasi aurum, & quasi argentum, & erunt offerentes iusti- ficia in iustitia.* Nullam nimirum in eis Dominus patietur vel labeculam inexamuatam, vt purifi- cæ ab omni forde, & fulgidissimi, possint offer- re dignè sacrificium laudis & holocaustum æterna-

opprobrium & confusionem in penis, sed in spe- ciale ei cedat gloriam in cælis, coram animabus & spiritibus beatis, vt & ab ipso in secula seculo- rum collaudetur, &c.

Siccine separas amara mors?
1. Reg. 15.

Lact.

In hoc coalescentia funebri amicorum dolentium & lugentium ob subitam & violentam mortem Vt in quoribus N. illud mihi occurrit proponendum: *Siccine separas amara mors?* Vt autem propositio- nis huius & horum verborum emphasis percipiatur, obseruandum & ponderandum primo hoc Epithe- tum Mortis, *AMARA*. Quod quidem propriissi- mè ei conuenit, quia mors amarorum est amarissi- mum, sicut horribilissimum horribilissimum tam Pir- loophus nuncupat. Quare amarorum amarissi- mum, nisi quia omnes miserias & calamitates hu- ius sæculi acerbissimas exsuperat: Nempe preuat hominem omnibus huius vitæ rebus amabilibus, & vita ipsa, quæ maximè censetur bonum amabile inter omnes. Hinc fit, vt sola eius memoria tantum incutiat horrorem, tanquam generet amaritudi- nem, vt dixerit Ecclesiasticus: *O mors, quæ amara est memoria homini habenti pacem in substantia sua!* Quinimodò ita Christus fuit mortis amara memoria, vt tradat Hegelippus, hortum, in quo cum mortis horrore inuauit, cum sudore sanguinis, produxisset flores, quibus circumscriptum erat: *O mors, quæ amara est memoria sua!*

Ponderandum secundò ex illis verbis, *Siccine Mortis separas*, quod mors non nisi separatio est animæ à corpore: sed valde violenta, quia inter illa stric- tissima est colligatio, & intima unio. Si namque arboris à terra & radice non esse acerbam diuisio, quia tenacissimè natura hæc colligat, quam acerbam dicemus diuisiorem corporis ab anima sepe viuificante, cum eam longè strictius & longè intimius Deus & natura coniunxerit? Quod si hoc verum esse agnoscat in omni genere mor- tis, eam nimirum separationem & diuisiorem ac- cri cum dolore & amaritudine fieri: maximè ve- rum esse fatendum est in illa morte, quæ naturalis non est, sed violenta dici solet, quia ab extrinseco illata.

In hoc ergò cœtu funebri ob amicum nobis vio- lente abreptum foret & crudeli improbum i- ctu, meritò cum gemitu dicere possumus: *Siccine separas amara mors!* Quasi diceremus.

1. Itane oportuit vxorem, sine extremo coniu- giali alloquio, à marito diuelli cinissimè & acerbissi- mè, post coniugium amabile annorum supra vi- ginti! O mors! ò diuortium lamentabile! ò volutus intolerabile! *Siccine separas amara mors?*

2. Itane oportuit proles à parente separari subi- to, vt nec spatium eis in dulgeretur paternam im- plorandi benedictionem saltem in extremis; nec monitum aliquod salutis percipiendi ex ore ab eun-

Concludo & dico: Is, cuius nunc exequijs ce- lebramus, & cui iusta perfoluimus, computa- tus fuit per characterem Sacerdotij inter Filios Ex- celsi, inter Filios Dei iure: sicut homo mortuus est post longam ætatem, quia & adscriptus erat inter filios hominum, inter filios Adæ. Speramus autem eum probitate ætatis, tanquam acrimonia ignis, perfectè ita purgatum esse & expia- tum, vt piaculibus post mortem flammis non in- diguerit. Cognouit, quamdiu vitam duxit, iustitias & iudicia Dei, illisque sese piè & humiliter submi- sit; stetit in forte vocationis suæ sacerdotalis con- stanter & perseueranter, vitam ducens Sacerdotio congruam, dans Deo laudem per bonum exem- plum, per Officij diuini impigram perfoluionem, per salutis animarum & diuinæ gloriæ zelum: quid- ni igitur piè existimemus, eum iam partem sæculi sancti allecurum, & cum viuus ac danibus confes- sionem Deo, hoc est, cum Angelis & Beatis, con- summare laudem in hoc sæculo inchoatam? Hoc certe et inimitis animi votis exoptamus, & ad huic effectum Tibi, Domine, ipsum obnixissimè per- oblatum sacrificium ac pia suffragia commenda- mus, vt quicquid moram injicere ei posset, & à glo- ria retardare, quanto citius tua misericordia amove- re digneris. Et quia humanam agnosimus fragili- tatem, etiam in Sacerdotibus, varijs negligentijs obnoxiam. Tibi pro illo decantamus: *Non intres in iudicium cum seruo tuo, Domine, quia nullus apud te iustificabitur homo, nisi omnium per te peccatorum ei tribuatur remissio. Non ergò eum tua iudiciali sententia premat, quem tibi vera supplicatio Chri- stiana Fidei commendat; sed gratia tua illi succur- rante, merentur evadere iudicium ultionis, qui dum vixeret, insignitus est signaculo S. Trinitatis. Vtique hoc signaculo inligatus est in Baptismo, in Con- firmatione, in Sacerdotio & Ordinatione, triplici caractere, quasi triplici æterni tui Sacerdotij parti- cipatione: efficitur igitur, vt triplex ille character, quo sibi consecratus est & conligatus, non cedat ei in*

Mat. 7.

Applica- tio

WANT

tis, quod altius suis figeret cordibus: Eheu! *Siccine* separas amara mors? O sancta divulso!

3. Itane fratrem à fratribus ac à matre dilectissimi abripi oportuit crudelissime, sine valedictione, aut affectus fratrem maternive prævia reificatione, ex qua solatium aliquod abicis & obiens, posset elicere: *Siccine separas amara mors!* O deploranda separatio!

4. Itane ab amicis omnibus deferi necesse fuit sine ulla visitatione, & à rebus omnibus charis celeritate avelli, nec posse de possessionibus aut negotijs suis vel herule spatum disponere, nec per Sacramentorum medelam securitati animæ providere. *Siccine separas amara mors!* O calamitas digna lachrymis.

O Atropos, quam dura & crudelis, præscindas telam quasi in ictu oculi: dum adhuc textura est in medio cursus sui. O Parca, minime parcens, hominem in flore ætatis avellens & protercus, sententiam que retrocabilem, luctuosam & amatam tenentiam que retrocabilem, luctuosam & amatam profrens, & id quidem nulla habita ratione cuius libet dignitatis aut conditionis.

Sed quid remedijs contra hoc lamentabile factum: aut à nouis quomodo digeri poterit eius amaritudo: Audi quod dicitur de filijs Prophetarum. Hi prægulare volentes iam decoctum pulmentum, in venerunt illud mira amaritudinis confersum. Quæ propter clamaverunt ad Eliseum *Mors in olla Viri Dei.* Hoc est, mortiferum quippiam & lethalè videtur admixtum huic ollæ. Erant nempe herbe amarissimæ, colochintidæ dictæ. Quid ergo factu opus fuit, ut colleretur amarities ista indigestibilis: Eliseus paululum Erine hordeace immiscuit, & pulmentum redditum est filijs Prophetarum amabile. Dicamus & nos hic: *Nunquid potest comedi in salum, quod gustatum affert mortem.* Plane potest, si farina Prophetæ immisceatur. Quæ est farina Prophetæ: Voluntas est divina, quæ quamlibet amaritatem calamitatis immixta, saporem coferit. Hæc enim Dei voluntas in omnibus attendenda est calamitatis, & dicendum cum Christo: *Non mea, sed tua voluntas fiat.* Calix amarissimus passionis in Christus est et amabilissimus in consideratione paternæ voluntatis. Sic dum amara nobis portio & calix propinatur in charorum morte, debet illi sapor adijci per familiam istam divine voluntatis: quæ non debet nobis insipida esse, cum sit adorabilis, imo omnia acerba debet reddere palato bene disposito sapida. Ipse tanquam Medicus supremus novit amara temperare, & ad salutem nostram ordinare.

Taque concludendo dicamus, quod Mors, quæ antonomastice *Amara* nominatur, quæque hoc titulo insignitur: *Crudelis separatio*, non est tamen sententiã amara, nec dicenda dura separatio, si modo hominem non separat à Deo, quantumlibet separet animum à corpore luteo, atque ab hac luce omnibusque rebus charis, & sæculo. Quæ propter non est eum mutante & contradictione dicen-

dum istud. *Siccine separas amara mors!* Licet enim violenta sit mors, subitaque & improvisa, non potest tamen animam separare à Deo, et adhærentem affectu sincero *Quis nos separabit à charitate Christi?* inquit Apostolus, *an mors, an gladius, an persecutio?* Certus sum, subdit ipse, quod nulla nos poterit separare creatura &c. Non ergo hostes insidiantes, non vulnera crudelia, non mors accelerata ponit defunctum, quem crudeliter occisum lugemus à Deo separare. Supponimus autem Christianum omnem, in timore Dei educatum, semper sollicitum esse, ut Dei in se gratiam fovet & confitevet. Quod si per infirmitatem peccatis, & ex illa exciderit, supponimus rursus, non negligere prælitum sibi à Deo celeritimum remedium veræ & sinceræ contritionis, quæ si perfecta fuerit, statim recuperare potest perditam gratiam. Huius autem contritionis eliciendæ memores esse solent, qui viã inveniunt periculosa. Acque cum is quem lamentamur non ignoraret quorundam malevolentium minas & insidias, an putas quod irriter se accingeret cum discrimine, nec sollicitus foret per interitorem animi compunctioem se purgare ab omni crimine: Hoc pro coronide addo cum Apostolo: *Scimus quod diligentijs Deum omnia cooperatur in bonum.* Etiam hostes, etiam insidias, etiam volentia, etiam mors ipso quolibet loco, vel tempore eius in bonum cooperatur, sic disponente & operante illo qui suis præparatignis admirabilibusque modis æternam benedictionem.

5. *Calix in manu Domini vini meri, plenus mixto, &c.* Psal. 90. *In funere eius dicitur Prælati Cænobii Florinensis post 4. septem.*

Vini Abbatiæ hac aula, funebri que epulo contemplor insignia Reverendi admodum Patris Guilielmi Florin, huius domus Prælati p. m. video *Calicem aureum*, è quo *Lanrus vernans* prodit, cuique adjacet *Crux Rabæ*, cum Symbolo *Pænitentiæ*. Certe hæc insignia memorem me reddunt illius sententiæ à Rege & Propheta pronuntiatae.

Calix in manu Domini vini meri plenus mixto, peruntamen sapor eius non est exinanitus.

De hac igitur sententiã pauca proponam ad dicendum rogatus, à fonsbri & religioso hoc cœtu non aliena.

Triplex animarum status post hanc vitam hisce verbis accommodè designari potest, quicquid sit de literalis sensu per Prophetam intento.

Primo quidem, status animarum beatarum designatur in *vino mero*. Et enim in celo purissimum est vinum, quod de manu & calice Domini propinatur. Quia purissima ibi lætitia (quæ per vinum significenter læticia in litteris designatur) sine ulla admixtione aq. tribulationis sine felle amaritudinis, aut fæce dolotis *Absterget Deus omni lachrymam ab oculis Sanctorum, & non erit amplius nesci, luctus, neque dolor, neque clamor, quia prima abierit.* 2. Ibi purissimum

3. Ibi purissimum

Rom. 8.

Rom. 8.

LECTIO

In funere

cuius dicitur

Prælati

Cænobii

Florinensis

post 4.

septem.

Triplex

animarum

status hic

designatur.

1. Status

beatorum

in

vino mero.

2. Ibi purissimum

3. Ibi purissimum

4. Ibi purissimum

5. Ibi purissimum

6. Ibi purissimum

7. Ibi purissimum

8. Ibi purissimum

9. Ibi purissimum

10. Ibi purissimum

11. Ibi purissimum

12. Ibi purissimum

13. Ibi purissimum

14. Ibi purissimum

15. Ibi purissimum

16. Ibi purissimum

17. Ibi purissimum

18. Ibi purissimum

19. Ibi purissimum

20. Ibi purissimum

21. Ibi purissimum

22. Ibi purissimum

23. Ibi purissimum

24. Ibi purissimum

25. Ibi purissimum

26. Ibi purissimum

27. Ibi purissimum

28. Ibi purissimum

29. Ibi purissimum

30. Ibi purissimum

31. Ibi purissimum

32. Ibi purissimum

33. Ibi purissimum

34. Ibi purissimum

35. Ibi purissimum

36. Ibi purissimum

37. Ibi purissimum

38. Ibi purissimum

39. Ibi purissimum

40. Ibi purissimum

41. Ibi purissimum

42. Ibi purissimum

43. Ibi purissimum

44. Ibi purissimum

45. Ibi purissimum

46. Ibi purissimum

47. Ibi purissimum

48. Ibi purissimum

49. Ibi purissimum

50. Ibi purissimum